

**Протокол
до Мадридської угоди про міжнародну реєстрацію знаків ¹**

прийнятий в Мадриді 28 червня 1989 р.

(витяги)

Стаття 3

Міжнародна заявка

...

(2) Заявник повинен зазначити товари і послуги, для яких вимагається охорона знака, а також, якщо можливо, відповідний клас або класи згідно з класифікацією, заснованою Ніщцькою угодою про Міжнародну класифікацію товарів і послуг для реєстрації знаків. Якщо заявник не зазначає класи, Міжнародне бюро класифікує товари і послуги за відповідними класами згаданої класифікації. Класифікація товарів або послуг, здійснена заявником, піддається перевірці Міжнародним бюро, що здійснює зазначений контроль за узгодженням із Відомством походження. У випадку розбіжностей між зазначеним Відомством і Міжнародним бюро визначальною є думка останнього.

Стаття 4

Дія міжнародної реєстрації

(1) (a) З дати реєстрації або внесення запису, зробленого відповідно до положень Статей 3 і 3\ter, охорона знака в кожній зацікавленій Договірній стороні буде такою же, якби цей знак був заявлений безпосередньо у Відомстві цієї Договірної сторони. Якщо Міжнародне бюро не було сповіщено про будь-яку відмову відповідно до Статті 5(1) і (2) або якщо відмова, про яку зроблене повідомлення відповідно до цієї статті, була згодом відкликана, охорона знака в зацікавленій Договірній стороні з зазначеної дати буде такою же, якби цей знак був зареєстрований Відомством цієї Договірної сторони.

(b) Зазначення класів товарів і послуг, передбачене у Статті 3, не зв'язує Договірні сторони у відношенні визначення обсягу охорони знака.

Стаття 5

Відмова в охороні і визнання міжнародної
реєстрації недійсною у відношенні деяких Договірних сторін

(1) Якщо це дозволяє чинне законодавство, Відомство Договірної сторони, що одержало повідомлення Міжнародного бюро про поширення на цю Договірну сторону відповідно до Статті 3\ter(1) або (2) охорони, що виникає в результаті міжнародної реєстрації, має право заявити в повідомленні про відмову, що у зазначеній Договірній стороні охорона не може бути надана знаку, який є предметом цього поширення. Така відмова може ґрунтуватися тільки на підставах, які відповідно до Паризької конвенції по охороні промислової власності застосовуються до знака, заявка на який подана

безпосередньо у Відомство, що повідомило про відмову. Проте в охороні не може бути відмовлено, навіть частково, тільки на тій підставі, що національне законодавство допускає реєстрацію знаків тільки для обмеженого числа класів або обмеженого числа товарів або послуг.

...

Стаття 8

Збори за міжнародну заявку і міжнародну реєстрацію

...

(2) Реєстрація знака в Міжнародному бюро здійснюється за умови попередньої сплати міжнародного збору, що з урахуванням положень пункту (7)(a), включає

(i) основний збір;

(ii) додатковий збір за кожний клас Міжнародної класифікації понад трьох, до якого віднесені товари або послуги, для яких застосовується знак;

(iii) доданий збір за кожну заяву про поширення охорони відповідно до Статті 3\ter.

(3) Однак додатковий збір, зазначений у пункті (2)(ii), може бути сплачений, не впливаючи на дату міжнародної реєстрації, у строк, встановлений Інструкцією, якщо кількість класів товарів або послуг була визначена або оспорена Міжнародним бюро. Якщо після закінчення встановленого строку додатковий збір не було сплачено, або якщо перелік товарів або послуг не був скорочений заявником у необхідній мірі, то подальше діловодство по міжнародній заявці вважається припиненим.

...

Стаття 9

Внесення запису про зміну власника міжнародної реєстрації

За заявою особи, на ім'я якої внесено запис про міжнародну реєстрацію, або на прохання зацікавленого відомства, зробленому *ex officio*, або на прохання зацікавленої особи Міжнародне бюро вносить у Міжнародний реєстр запис про будь-яку зміну власника цієї реєстрації у відношенні всіх або деяких Договірних сторін, на території яких діє зазначена реєстрація, і у відношенні всіх або частини товарів і послуг, перелічених у реєстрації, за умови, що новий власник є особою, що відповідно до Статті 2(1) має право подавати міжнародні заявки.

¹ Станом на 14 жовтня 2013 року учасницями цього Протоколу були такі країни та міжурядові організації: Австралія, Австрія, Азербайджан, Албанія, Антигуа і Барбуда, Бахрейн, Бельгія, Білорусь, Болгарія, Боснія і Герцеговина, Ботсвана, Бутан, Велика Британія, В'єтнам, Вірменія, Гана, Греція, Грузія, Данія, Естонія, Європейський Союз, Єгипет, Замбія, Ізраїль, Індія, Іран, Ірландія, Ісландія, Іспанія, Італія, Казахстан, Киргизстан, Китай, Кенія, Кіпр, Колишня Югославська Республіка Македонія, Колумбія, Корейська Народно-Демократична Республіка, Корея, Куба, Латвія, Лесото, Литва, Ліберія, Ліхтенштейн, Люксембург, Мадагаскар, Марокко, Мексика, Мозамбік, Монако, Монголія, Намібія, Нідерланди, Німеччина, Нова Зеландія, Норвегія, Оман, Польща, Португалія, , Республіка Молдова, Російська Федерація, Руанда, Румунія, Сан-Маріно, Сан-Томе і Принсіпі, Свазіленд, Сербія, Сінгапур, Сирійська Арабська Республіка, Словаччина, Словенія, Сполучені Штати Америки, Сьєрра-Леоне, Судан, Таджикистан, Туніс, Туреччина, Туркменістан, Угорщина, Узбекистан, Україна, Філіппіни, Фінляндія, Франція, Хорватія, Чеська Республіка, Чорногорія, Швейцарія, Швеція, Японія (91).